

ΑΚΟΛΟΥΘΕΙΑ

ΤΗΣ ΚΟΙΝΗΣ ΠΑΡΑΚΛΗΣΕΩΣ,

ΤΟΥ ΤΙΜΙΟΥ

ΚΑΙ ΖΩΟΠΟΙΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ.

Τῆ Θεομθρώπῃ Ἰησοῦ Χριστῆ τῆ Θεῆ ἡμῶν.

Εὐλογήσαμτος τῆ Ἱερέως, Ἀρχόμεθα τὸ, Κύριε Εἰσαέκασου
πῆς. Εἶτα τὸ, Θεὸς Κύριος ἢ ἐπέψαμεν ἡμῖν.

Εἰς ἦχον. α.

ΣΩσον Κύριε τὸν λαόν σου, ἢ δὴλόγησον τὴν κληρονομίαν
σου, μίκας τοῖς δὴσεβέσι καὶ βαρβάρων δωρῶμενος, ἢ τὸ
σοὺ φυλάττωμ διὰ τῆ Σταυρῆ σου πολίτεύμα.

Δόξα τὸ αὐτό. Καὶ μὴ Θεοτοκίον.

Οἱ τὴν σὴν προσασίαν κεκτημέμοι Ἀγγεῖτε, ἢ ταῖς σαῖς
ἰκεσίαις τῆ δειρῶν ἐκλυφόμεμοι, τῆ Σταυρῶ τῆ Τίῆ σου
ἐμ παμτὶ φερρῶμεμοι, καταχρῆσσε παμτες δὴσεβῶς μεγαλιώ-
μεμ. Εἶτα τὸν, Ν'. ὁ Καμῶν τῆ Τιμίῃ Σταυρῆ.

Ω, δὴ, α. ἦχος, ἥ. δ'. Ἰγγαμ διόδύσας.

ΠΟλλοῖς σωεχόμεμοις πειρασμοῖς, πρὸς σὲ καταφύγω σω-
τηρίαν ἐπιζητῶμ, Σταυρῆ τῆ Σωτήρος ζωηφόρε, τῆ δὴ
οχερῶν, καὶ δειρῶν με διάσωσον.

Σταυρῆ τῆ Χριστῆ σώσον ἡμῶς τῆ δυνάμει σου.

ΠΑθῶμ με ταρατῆσι προσβολαῖ, πολλῆς ἀθυμίας, ἐμπι-
πλώσαί με τὴν ψυχίῶ, εἰρυνόσωσον Σταυρῆ τῆ γαλή-
μη, τῆ ἐπὶ σοὶ προπαγέμτος Θεῆ ἡμῶν.

F

Δόξα.

Εὖχων προσηλθέμενον τὸν Χριστὸν, Σταυρὲ ζωνηφόρε, λύ-
βωσαι με τῆς συμφορῶν, σοὶ γὰρ μὴ προσφύγωμ ἀ-
ματέρω, ἢ τὴν ψυχὴν ἢ τὴν διψοίαν. Καὶ μὴ.

Νοσήρτα τὸ σῶμα ἢ τὴν ψυχὴν, ἐπισκοπῆς θείας, καὶ
προνοίας τῆς παρα σέ, ἀξίωσον Λόγε δυσωπῶ σε,
ὡς δι' ἐμέ τὸ Σταυρῶ προσηγήμενος.

Ω, δὴ, γ. Οὐραμίας ἀψίδος.

Προσασίαν ἢ σκέπην ζωῆς ἐμῆς τίθειμι, σέ τὸ κοσμοπόθη-
τον Ξύλον ἢ ζωοπάροχον, σύμε ὁδηγήσον, πρὸς τὴν
ζωὴν τὴν ἀγήρω, ὡς τὸν ζωῆς αἴτιον φέρων Σταυρῶμενον.

Ικετόν Σταυρὲ μου, τὸν ψυχικὸν ταραχόν, ἢ τῆς ἀθυμίας
τὴν ζάλλω διασκεδάσαι με, σὺ γὰρ Παράγιε, τὸν ἀρχηγόν
τῆς γαλιλαίας, τὸν Χριστὸν ἐβάστασας σαρκὶ Σταυρῶμενον.

Χαλεπαῖς ἀρρώστιας, ἢ νοσηροῖς πάθεσι, ἄξεταζομένω
Σταυρὲ μου σύ μοι βοήθησον, τῆς ἰαμάτων γὰρ ἀμελιπῆ
σε γινώσκω, Θεσαυρὸν Παράγιε τὸν ἀδαπαμήτον.

Εργεῖτα Σωτήρ μου, ἢ τῆς καλῶν πάροχε, τῆς δ'εργε-
σίας τὸν πλεῖστον πάσι ἀνάβυσσον, πάντα γὰρ διύασαι,
τῆ σῆ ἰαχυῖ Χριστέ μου, Σταυρῶ προσηλθέμενος ὡς Παπτοδύ-
ραμος.

Διάσωσον ἀπὸ κινδύνων, τῆς δ'άλως σε Ἰησοῦ μου, ὅτι παμ-
τες, διὰ Σταυρῶ εἰς σε καταφύγομεν, τὸν σωζομεν τῆς
ἀνθρώπων τὸ γένος.

Ἐπίβλεψον ἐν ἡμετέρα Παύμηντε Θεοτόκε.

Εἶτα Μνημοσύνη οἱ Ἱερῶν, ἢ ψάλλομεν τὸ, Κύριε ἐλέη-
σον.

Καὶ ἄθυσ Τροπάριον. ἤχος, β'.

Τὸν ζωοποιόν Σταυρὸν τῆς σῆς ἀγαθότητος, ὃν ἐδώρησώ
ἡμῶν τοῖς ἀμαρτίαις Κύριε, σοὶ προσάγομεν εἰς πρεσ-
βείαν. ῥύσαι ἡμᾶς κινδύνων ἢ θλίψεων, διὰ τῆς Θεοτόκα
μέγε φιλαμῆρωπε.

ΤΟΥ ΤΙΜΙΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ.

43

Ω, δὴ, δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Τὸν παθῶν με τὸν πάραχον, ὁ τὸν Κυβερνήτῳ ἔχωρ
Σταυρέμερον, καὶ τὸν κλύδωρα κατόύρατον, τῷ ἐμῶν
πταισμάτων Σταυρέ Τίμιε.

Σταυρέ τῆ Χειρῶ σῶσον ἡμᾶς τῆ.

Οἱ ἐλπίδα καὶ γήρυμα, καὶ τῆς σωτηρίας τείχος ἀκράδαμ-
τον, κεκτημένοι σε Πασεβάσε, δυοχερείας πάσης ἐκ-
λυθόμεθα.

Εὐωλαγχρίας τῷ ἄβυσσον, ἐπικαλεσμένῳ τῆς σῆς πα-
ράχου μοι, ὁ Σταυρόν τε καὶ τὸν Θαύατον, ὑπομείρας
δι' ἐμὲ Θεοφθώπε.

Επὶ κλίμης ὀδυῆς με, καὶ τῆς ἀρρώστιας κατακειμένῳ μοι,
ὦ Θεοφθώπε ἀνάστησον τῆ δυνάμει τῆ Σταυρῶ, καὶ σῶ-
σόν με.

Ω, δὴ, ε'. Φώτισον ἡμᾶς.

Εμπλησον Σταυρὸ ἀφροσύνης τῷ καρδίαν με, τῷ αἰώ-
ριζοσαν παρέχωρ χαραμ, χαραμ τῷ ὄντως τὸν Χει-
ρὸν ἔχωρ Σταυρέμερον.

Δύψωσαι ἡμᾶς, ἐκ κηιδυῶν ὁ Σταυρὸς τῆ Χειρῶ, ὁ
αἰωρίαν πηγάζωρ λύθωσιμ, τῆ Σταυρωθέρτος τῆ δυ-
ράει Πασεβάσιμ.

Δύσον τῷ ἀχλῶ τῷ πταισμάτων με Παμάγιε, τῆ
ἀγραπῆ τῆς σῆς λαμπρότητος, ὡς ἡχηματίζωρ τῆ Κόσ-
με φῶς Σταυρὸ παίτιμ. Θεοτοκίον.

Γάσαι Ἀγνή τῷ παθῶν με τῷ ἀθέμειαν, ἐπισκοπῆς σε
ἀξιώσασα, καὶ τῷ υἰγείαν τῆ πρεσβείας σε παράχου μοι.

Ω, δὴ, ς'. Τῷ Δέησιμ ἐκχεῶ πρὸς Κύριον.

ΕΝ κλίμῃ ρῶ ἀθερῶν κατάκειμαι, καὶ ἐκ ἔστιμ ἴασις τῆ
σαρκί με, ἀλλ' ὁ Θεὸν τὸν Σωτήρᾶ με φέρωρ, θεία βα-
λήσει ἐν σοὶ καθηλέμερον, ἀνάστησον με ἐκ φθοράς ροσημά-
των Σταυρὸ Πασεβάσιμ.

Τἀμέφῃ τῷ λυπηρῶν ἐκάλυψαν, τῷ ἀθλίαν με ψυ-
χήν καὶ καρδίαν, καὶ σκοτασμοῦ μοι αἰεὶ ἐμπούσιμ,
ἀλλ'

ἀλλ' ὡς Σταυρὲ τῷ Κυρίῳ φισόλβιε, ἀπέλασον ταῦτα μακρὰ,
τῇ σεπτῇ ἀντητήτῳ διωάμει σε.

Ε' Κύκλωσαμ αἱ τῷ βίε με ζάλαι, ὡππερ μέλισσα κηρέου
Σταυρὲ με καὶ τὴν ἐμὴν καταχῆσαι καρδίαν, κατατιφώ-
σκει βέλει τῷ Φλίφωμ, ἀλλ' εὐροίμισε βοηθὸν καὶ διώκτω
καὶ ρύστω Παράγιε.

Η' Παμάχος Θεοτόκος Μαρία, τῷ Σταυρῷ τῷ Ἰησοῦ πα-
ρεσῶσα, σὺ μαθητῆ, Γωάμη καὶ φίλω, δακρυρόσσα
ἐβόα φεραίσα, πῶς θυήσκεις γλυκύτατε Γιέ πάντα Φέλωμ
ζωῶσαι ὡς εὐαπλαγχος.

Διάσωσον ἀπὸ κινδύνων τῶν δόλων σου Ἰησοῦ με.

Ἐπίβλεψον ἐν δόμοις Παρύμνητε Θεοτόκε.

Ὁ Ἱερός μνημονόει, καὶ μετὰ τὴν Ἐκφώνησιν Ἄθως
Τροπάρειον, ἦχος, β'.

Τὸν ζῶσαν Σταυρὸν τῆς σῆς ἀγαθότητος.

Ζήτει ἔμπροσθεν. Προκείμενον, ἦχος, δ'.

Εἶδοσαμ πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς τὸ σωτήριον τῷ Θεοῦ
ἡμῶν.

ζ'. Ἀσάτε τῷ Κυρίῳ ἄσμα καιρῶν.

Ὁ Ἱερός.

Ὅτι Ἅγιος εἶ ὁ Θεός ἡμῶν, καὶ ἐν ἀγίαις ἐπαμα-
παίει.

Πᾶσα προῆ, Αἰρεσάτω τὸν Κύριον.

Εὐαγγελίον, Ἐκ τῆς κτῆ Γωάμημ Ἀγίῳ Εὐαγγελίῳ.

Τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ζήτει Σεπτεμβρίῳ. Κ ς'.

Τὸν καιρὸν ἐκέρω εἰσήκισαμ παρὰ τῷ Σταυρῷ τῷ Ἰησοῦ ἡ
Μήτηρ αὐτῆ, καὶ ἡ ἀδελφὴ τῆς μητρός αὐτῆ, Μαρία
ἡ τῆ Κλωπᾶ, καὶ Μαρία ἡ Μαγδαλινή. Ἰησοῦς ἐν ἰδῶμ
τὴν Μητέρα, καὶ τὸν Μαθητὴν παρεσῶτα ἐν ἡγάπα, λέ-
γει τῇ Μητρί αὐτῆ, Γωάι ἴδε ὁ Υἱός σε. Εἶτα λέγει τῷ
Μαθητῇ, Ἰδε ἡ Μητήρ σε. Καὶ ἀπ' ἐκείνης τῆς ὥρας, ἔλα-
βεν ὁ μαθητὴς αὐτῆ εἰς τὰ ἴδια. Οὗτος ἐστὶν ὁ μαθητὴς ὁ

ΤΟΥ ΤΙΜΙΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ. 45

μαρτυρῶν περὶ πάντων, καὶ γράψας ταῦτα, καὶ οἶδαμεν ὅτι ἀληθῆς ἐστὶν ἡ μαρτυρία αὐτῶν. Ταῦτα δὲ γέγραπται, ἵνα πισθῶνται, ὅτι Ἰησοῦς ἐστὶν ὁ Χριστὸς ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, Καὶ ἵνα πισθόμενοι ζώωμεν ἐν τῷ ὀνόματι αὐτῶν.

Δόξα.

Εἰς τῆς ἀντιπῆτῳ δινώμεν τῶ Σταυρῶσ, δεξιὰ φορὸν τῶ πλήθῃ τῶ ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Καὶ μὴ. Ταῖς τῆς Θεοτόκου.

ζ'. Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς καὶ τὸ προσόμοιον.

Ἡχος, π. β'. Ὄλιω ἀποθέμενοι.

Στῶν καταφύγιον, σύμῃ καὶ σκέπη ὑπάρχεις, ἰσχύς καὶ ἀχύρωμα, σύμῃ ἀπολύτρωσις καὶ βοήθεια, καὶ συμμαχία μῃ, κράτος καὶ γένημα, τῶ Χριστῶ Σταυρῶ τρισόλβιε, καὶ τείχος ἀρρήκτον, δόξα δὲ φροσύνης καὶ καύχημα, ἐλπίς μῃ καὶ ἀντίληψις, καὶ τῆς ἀθυμίας παράκλησις, λιμῶ σωτηρίας, πρὸς ὄρμον ὁδηγῶν τῶ ἀγαθῶν, τῶ ζάλλῳ καταπρυμῶν μου, τῶ πατρῶν Παράγει.

Οὐδεὶς προσρέχων ἐπὶ σοὶ κατοχυμέμος ἀπὸ σῆ ἐκπορεύεται, Χριστῶ Σταυρῶ τῆ πεποιθήσει, ἀλλ' αἰτεῖται τῶ χάρι, καὶ λαμβάνει τὸ δῶρημα, πρὸς τὸ συμφέρον τῆς αἰτίσεως.

Ω, δὴ, ζ'. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Τῆν ἡμῶν σωτηρίαν, ὡς ἠθέλησας Σῶτερ οἰκοδομησαῖν, τῶ πάθῃ κατεδέξω, Σταυρόν τε καὶ τῶ Λόγῳ καὶ ταφῶν τῶ φημέρον, τῶ σῶ θανάτῳ Χριστῶ, ἡμῶν ἀθανατίζων.

Θησαυρὸν σωτηρίας, καὶ πηγῶν ἀφθαρσίας τῶ σὸν Σταυρὸν ἀγαθῶν, καὶ πύργον ἀσφαλείας, καὶ θύραν μετανοίας πῶς κραυγάζουσι ἔδειξας, ὁ τῶ Πατέρων ἡμῶν Θεὸς δόλο-γῆτος εἶ.

ΘΕλητῶ τῶ ἐλέης, ἐν Σταυρῶ ἀνερπῆθης, δι' ἀσπλαγ-χρίαν Χριστῶ, ὅθεν ῥύσαι πταισμάτων, ψυχῆς τε μο-λυσ-

46

Α' Κ Ο Λ Ο Υ Θ Ι' Α.

λυσμάτων, τὸν ἄν πίσει σοι κράζομετα, ὁ τῷ Πατέρω ἡμῶν, Θεὸς ἄλογητὸς εἶ.

Σωματῶν μαλακίας, καὶ ψυχῶν ἀρρώστιας Θεογενή-
τρια, τῷ πόθῳ προσιόντων, τῇ σκέπησ τῇ θείᾳ,
θεραπεύειν ἀξίωσον, ἢ τὸν Σωτῆρα Χριστὸν ἡμῶν ἀπο-
τεκῶσα.

Ω, δὴ, ἢ. Τὸν Βασιλέα Τῶν Οὐρανῶν.

Τῶν περασμῶν σὺ τὰς προσβολὰς ἐκδιώκεις, καὶ πα-
θῶν τὰς ἐφόδους Σταυρέμου, τῷ ἔμ σοὶ παγέμετος δυνά-
μει ἀντητήτω.

Τῶν ἰαμάτων τὸ δαψιλὲς ἐπιχέεις, τοῖς πιθῶς ὑμῶν-
σί σε Σταυρέμου, ἢ ὑπερυψῶσι, Χριστὸν εἰς τοὺς
αἰῶμας.

Τῆς σημειώσαι τῷ Σταυρῶσ Χριστέ μου, τῷ Παρακλή-
τῳ χορηγῆται ἡ χάρις, ἢ ἀποσοβεῖται ἐμέργεια δαι-
μόνων.

Τοὺς βοηθείας τοῖς παρα σὲ δεομένους, μὴ παρίδης Χρι-
στὸν ἀνυμῶντας, ἢ ὑπερυψῶντας τὸν ἄλλοιαν Σταυ-
ρόν σου.

Ω, δὴ, θ'. Ὁ Εἰρμός.

Κυρίως Θεοτόκον, σὲ ὁμολογῶμεν, οἱ διὰ σὲ σεσωσμένοι
Παρθέμε Ἀγνή, σω' ἀσωμάτοις Χορείαις Σε μεγα-
λῶομεν.

Φωτὸς σε ταῖς ἀκτίσι, λάμπρωον Σταυρέ μου, τὸ ζοφε-
ρὸν τῆς ἀγνοίας διώκων αἰεὶ, τῶς ἄσεβῶς ἀνυμῶντας ἢ
προσκινῶντάς σε.

Διμῶτε καὶ προσάτης, τῷ σοὶ προσφυγόντι, Σταυρῷ
γενέμοι, ἢ τείχος ἀκράδαμτον, καταφυγῆτε καὶ σκέ-
πη καὶ ἀγαλλίαμα.

Σταυρῶσ τῇ δυνάμει, δώρησαι Χριστέ μου, ἀμαρτιῶν
τῷ πολλῶν με τὴν ἄφεσιν, ἄχαρητῆριον ὅπως ὑμῶν
προσάξωσοι.

ΤΟΥ ΤΙΜΙΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ. 47

Ο ὅτι ἔχω τι προσάξει, Λόγε εἰς πρεσβείαν, εἰ μὴ τὴν ἄρρατον θείαν Μητέρα σου, καὶ τὸν Σταυρὸν σὺν τῇ Λόγχῃ, δι' ὧν καὶ σέσωσμαι.

Χ Ἄρας με τὴν καρδίαν, πλήρωσον Παρθένε, ἢ τῆς χαρᾶς δεξαμένη τὸ πλήρωμα, τῆς ἀμαρτίας τὴν λύπην ἄφαμίσασα.

Καὶ δούλος. Ἄξιόν ἐστὶν ὡς ἀληθῶς.

Καὶ τὰ παρόντα.

Υ Μνήσθη τὴν Σταύρωσιν ἀγαθὴ, ὑμνήσθη τὰ Πάθη, προσκυῶσα καὶ τὴν ταφὴν, τῆς ἡλίας, τὴν λόγχην, τὸν καλάμον, τὸν ἀπόγγον, τὰ πάντα προσκυῶσα, Σώτηε μακρόθυμε.

Θ Ἐλὼν ἐσαυρώθης, ὦ Λυφωτὰ, καὶ ἐφραυματίσθης, ὑπεράγαθε δι' ἐμέ, καὶ Λόγχῃ ἐτρώθης, τὴν ἄρρατον πλούρισον, ὑμνῶ τὰ μεγαλεῖα, τῆς σῆς Θεότητος.

Τ οὺς τεταχισμένους πρὸς σὸν Σταυρῶν, καὶ ἐγκαυχωμένους, τοῖς παθήμασί σου Σωτήρ, γήριξον ἐν Πέτρῃ τῇ ἐπιτόλῃ σου Λόγε, ἀξίους ἀμείβεσθαι τῆς Βασιλείας σου.

Χ αἶρε σκήπτρον ἅγιον τῆς Χειρῶν, Σταυρὲ ζωνφόρε, καύχημα τῆς Χειρῶν, Ἀνάκτωρ τὸ κλέος, καὶ δοξα Γερέων, δαιμόνων καθαιρέτα, Σταυρὲ Παράγιε.

Χ αἶροις τὸν τριπόδην τῆς Σταυρῶν, Παράγιον Ζύλον, ζωνφόρε θεῖε Σταυρὲ, ἐν σοὶ γὰρ ὁ πάντων, Θεός τε, καὶ Δεσπότης, ἄξέταμε τὰς χεῖρας διὰ τὸ σῶσαι ἡμᾶς.

Δ Ἐποίησα καὶ Μητέρα τοῦ Λυτρωτῆ, δέξαι παρακλήσεις ἀνάξιων σώμ οἴκετῶν, ἵνα μεσιτεύσης πρὸς τὸν ἐκ σοῦ τεχθέντα, ὦ Δέσποινα τοῦ Κόσμου γενοῦ μεσίτρια.

Πᾶσαι τῆς Ἀγγέλων αἱ Στρατιαί.

Τὸ Τρισάγιον. Ὅτι σὺ ἐστὶν.

48

Α' Κ Ο Λ Ο Υ Θ Ι' Α.

Καὶ τὰ Τροπαίρια ταῦτα. ἤχος, ἦ. β'.
Ε'λέησον ἡμᾶς Κύριε ἐλέησον.

Δόξα.

Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς ἐπὶ σοί.

Καὶ μὴ,

Τῆς ἀσπλαγχνίας τῆς πύλλω.

Ὁ Γερῶς.

Ε'λέησον ἡμᾶς ὁ Θεός.

Καὶ ὑπὲρ τῆς διαφυλαχθῆναι τῆς.

Καὶ τὰ λοιπὰ, καὶ Ἀ'πόλυσις:

Τ Ε' Λ Ο Σ.

